

MALUSO

historien om en fantastisk avlshingst

af Charlotte Eichel Larsen

Den meget berømte avlshingst, Maluso, blev født på militærets stutteri den 23. marts 1949. Som udvokset målte han 155 cm i stang, og han blev registreret som brun. En nærmere beskrivelse af hans farve fortæller, at han var gyldenbrun med et stjerneaftegn i panden og grålige hår i halen. Med den viden, vi har om farver hos hesten i dag, kunne hans farve nok nærmere præciseres som heterozygot pearl med basisfarven brun. Man har i hvert fald fundet frem til, at Maluso højst sandsynligt var bærer af det meget eftertragtede Pearl farvegen, som mange avlere i Spanien går efter. Med alderen – og især i Malusos sidste leveår – blev hans hoved helt hvidt og tonede ud i en grå farve mod nakken.

Hans eksteriør var formidabelt. Han var sat fantastisk godt sammen og havde elastiske og fremadgående bevægelser med knæløft og næsten ingen svingen med forbenene. Hans hovedprofil var beskrevet som lige, men det skal nok lige tages lidt med et gran salt. På daværende tidspunkt var de næsten vædderformede hoveder stadig meget fremme, og når man så endelig fik fremavlet en hest med kun en smule bue på næseryggen, blev den betegnet som lige.

Malusos stamtavle

Som før nævnt blev Maluso født i 1949 på militærets stutteri. Hans mor, Romerada (f. 1930), var en rød hoppe avlet på militærets stutteri, og hun var så fantastisk, at hun blev betegnet som en af stjernerne i stutteriet. Dengang var den røde farve ikke så populær, fordi den var usædvanlig. Man mente, at røde heste havde et dårligt temperament, men sandheden er nok nærmere, at de røde heste ikke altid var så racetypiske. På det tidspunkt havde militærets

stutteri kun to røde avlshopper, Romerada og hendes mor, Jabalina (f.1924), og selvom de var røde, blev de brugt i avlen, fordi de var af så fantastisk kvalitet. I 1970 indførte Spanien et forbud mod røde heste i P.R.E. avlen og dermed forsvandt de mange farvevarianter med den røde farve. Men så igen i 2002 blev den røde farve tilladt i avlen igen, og frem væltede det med røde heste og de andre varianter. Avlerne rundt om i Spanien havde heldigvis gemt de afkom med disse farver, og de er i dag i meget høj kurs.

Jabalinas far, Tribuno (f. 1912) var også rød og opdrættet på militærets stutteri.

TV.: Yeguada Militar, brændemærket, som benyttes på heste, der er opdrættet på militærets stutteri.
TH.: Brændemærket, der tilhører stutteriet Muira, der stadig eksisterer i dag.

Malusos far, Lebrero (f. 1934), en mørkebrun hingst, kom fra Stutteri Baones og blev indkøbt af staten til militærets stutteri. Lebreros far, Bilbaino (f. 1922), en blommeskimmel farvet hingst, kom fra Stutteri Muira, som eksisterer den dag i dag. Heste fra dette stutteri er primært avlet med henblik på arbejde med tyrene, og det er heste med en meget stærk knoglebygning, de er hurtige og meget smukke. Kun ganske få heste fra Muira stutteriet sættes til salg hvert år, og de er meget eftertragtede. Lebreros mor var Cantinera IV (f. 1927), en brun hoppe, kom også fra Stutteri Baones.

Maluso som ung avlshingst på militærets stutteri, Yeguada Militar.

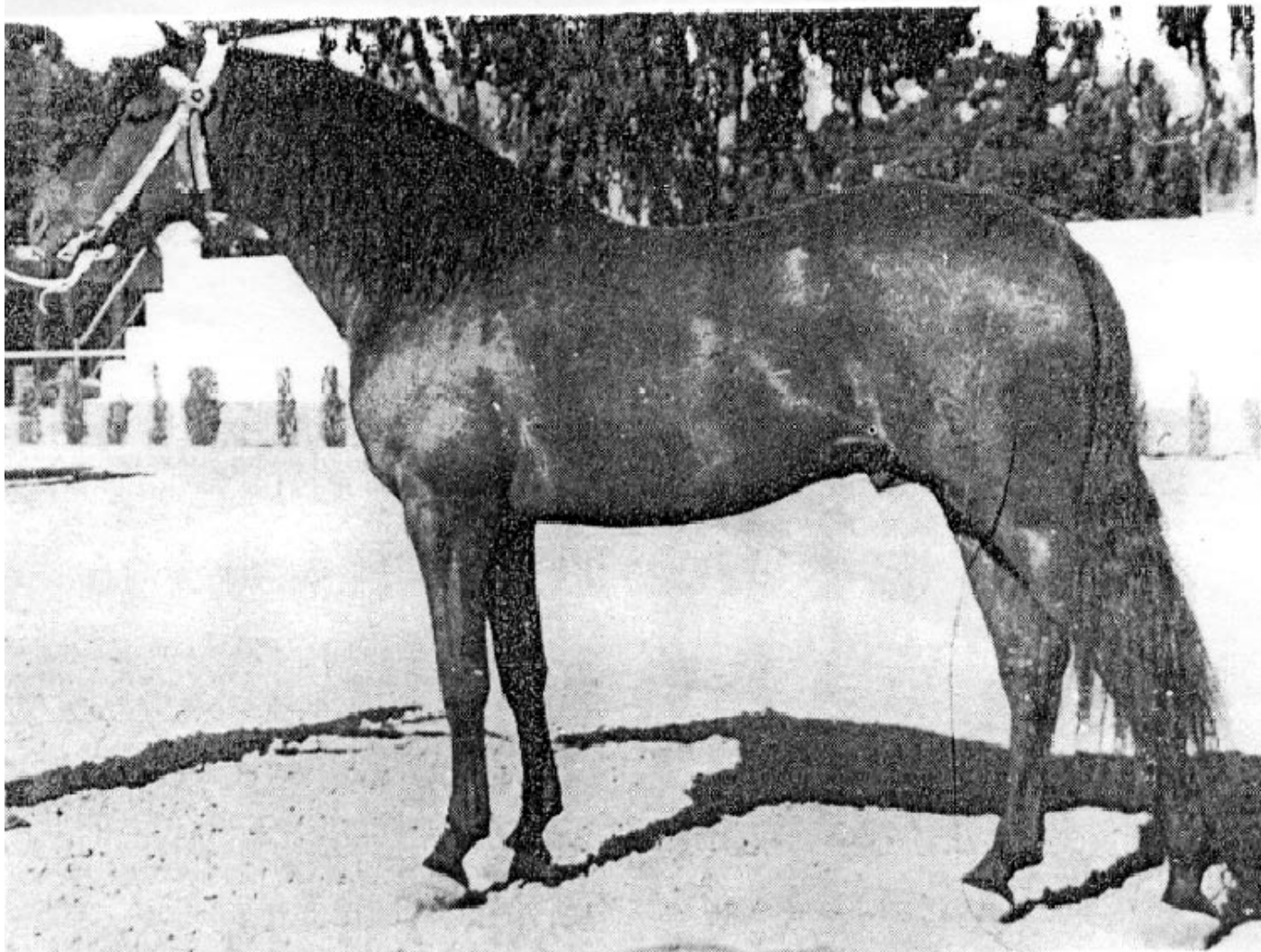
Kort om Malusos karriere

Fra 1953 til 1977 virkede Maluso som avlshingst på militærets stutteri. For det meste stod han på hingstestationen i Jerez de la Frontera, men var også lånt ud til hingstestationer i Ecija og Medina Didonia i korte perioder. Maluso dør i 1978, 29 år gammel, på hingstestationen i Jerez de la Frontera og efterlod sig en 25 år lang karriere som avlshingst.

Malusos indflydelse på racen

Maluso er et af de mest kendte navne inden for P.R.E. avlen. Ikke på grund af konkurrenceresultater, skrevne artikler eller andet, men udelukkende på grund af hans unikke avlsværdi. Han blev far til omkring 150 heste, hvoraf de 137 er registreret i stambogen. Nogle af de mest berømte efterkommere er Agente, som dengang blev betragtet som den mest perfekte prototype på en spansk hest. Så er der Alalid, avlet af Cardenas, som opnåede at blive race Champion i 1972. Andre berømte efterkommere er Jerezano XIX, Talisman, Tangible, Ebano, Cesar, Urbano, Lebrijano III og Leviton. Maluso var helt klart grundlæggeren til den moderne, brune linie inden for racen, og de fleste brune og sorte linier går da også tilbage til ham.

Oprindeligt har der været mange blodlinier, men da cartujano blodlinien (Bocado) blev en modegalskab, døde de fleste andre hingstelinier ud – undtagen Maluso blodlinien. Militærets

Maluso som fuldvoksen hingst. Dette er et af de sidste billeder, der er taget af ham.

stutteri og det berømte Escalera stutteri sørgede for at bevare denne linie. Dem skal vi takke for, at vi stadig har den i dag. Og ser man på heste fra Escalera stutterierne, avler de fortsat heste, som ser ud, som de gjorde for 200 år siden.

I 1970 stod Maluso og hans direkte efterkommere for 25% af hele P.R.E. avlen. Og selv i dag benytter mange avlere Maluso blodlinien for at reetablere eller reparere en indavlet Bocado blodlinie.

For og imod Maluso

Mange avlere i Spanien var mest fokuseret på den gamle Bocado type hos P.R.E. hesten. Den type heste, som blev avlet på militærets stutteri, ændrede hele tiden status som populær og knapt så populær. Malusos bevægelser var elastiske og fremadgående (strakte forben med stor skulderfrihed og stor indundergriben af bagben

En af Malusos berømte sønner, Agente. Det er slående, så meget han ligner sin far!

Malusos far, Lebrero, fra Baones stutieriet. Læg mærke til den noget tynde halepragt.

Malusos kropsbygning virkede en smule ranglet i forhold til de meget kraftige og fyldige "kriags-agtige" heste, som Bocado typen.

Mange avlere af de rene Bocado heste mente, at Maluso ikke var racetypisk. De selv samme modstandere af ham mente heller ikke, at den brune linie hos Escalera og Militæret var racetypiske. De nævnte, at halsene var for små og klejne (Bocado hestene havde enorme halse), for fremadgående

og bagpart). I dag ville vi betegne hans bevægelser som det, der skal bruges i nutidens dressurkonkurrencer. Men dengang var dette bevægelsesmønster lidt usædvanligt. Man var vant til at se heste, f.eks. de rene Cartujano heste, med meget høje knæløft og stort set ingen gåen fremad og dårlig brug af bagpart og indundergriben af bagben. Denne "op-og-ned" – også kaldet "symaskine trav" blev ofte ledsaget af meget stor svingen på forbenene (campañeo). Dette var dengang meget populært hos paradeheste og køreheste, fordi solen skinnede i de blankslidte sko, men det var ikke så praktisk hos brugsheste. Malusos bevægelser er blevet beskrevet som, at der var knapt så højt et knæløft, men en storslået fremadgriben og kadance. Og dertil kom, at

bevægelser og ikke noget løft). Paradoksalt nok er det lige nøjagtigt disse karakteristika, som verdens dressurryttere søger efter, og som de spanske avlere gør alt for at få frem i deres avl. Det har derfor gjort, at afkom efter Malusos sønner, Agente, Lebrijano, og Leviton er i meget høj kurs og er meget efterspurgt i Spanien.

Den højt meriterede avlshingst Leviton, som er eftertragtet pga. sine fantastiske bevægelser.

Lebrijano III, en berømt søn af Agente med Maluso som farfar.

Afkom efter Lebrijano III: Panadero VIII - opdrættet af stutieriet Muira. Panadero VIII vandt bl.a. bedste bevægelser til SICAB.

Afkom efter Lebrijano III: Rondeño IX - opdrættet af Bohorguez stutieriet. Blev spansk champion i 2002 og vandt WEG holddressur i 2000. Bemærk hans farve! Står registreret som skimmel i stambogen, men det passer vist ikke....

Afkom efter Lebrijano III: Academico II - opdrættet af Herce Garcia. Købt af militærets stutier til deres avlsarbejde.

Afkom efter Lebrijano III: Letargo - opdrættet af militærets stutier, hvor han virker som avlshingst.

Invasor II - søn af Panadero VIII, som er søn af Lebrijano III. Invasor kender vi alle fra OL succerne med Rafael Soto i sadlen.